

UREDBA (EU) št. 656/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o določitvi pravil za varovanje zunanjih morskih meja v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (d) člena 77(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj politike Unije na področju zunanjih meja Unije je zagotoviti učinkovito spremljanje prehajanja zunanjih meja, tudi z varovanjem meja, hkrati pa prispevati k zagotavljanju varstva in reševanja življenj. Namen varovanja meja je preprečiti nedovoljene prehode meja in čezmejno kriminaliteto ter prijete osebe, ki so mejo prestopile v nasprotju s pravili, oziroma izvesti druge ukrepe proti njim. Varovanje meja bi moralo učinkovito preprečevati osebam, da se izognejo kontrolam na mejnih prehodih, in jih od tega odvračati. Zato varovanje meja ni omejeno na odkrivanje poskusov nedovoljenih prehodov meja, ampak vključuje tudi ukrepe, kot je prestrežanje plovil, za katere se sumi, da poskušajo vstopiti v Unijo brez opravljene mejne kontrole, in postopke ravnanja v primerih, kot sta denimo iskanje in reševanje, ki se lahko pojavijo med operacijo varovanja meja na morju, ter postopke za uspešen zaključek takšne operacije.
- (2) Za politike Unije na področju upravljanja meja, azila in priseljavanja ter njihovo izvajanje bi moralo veljati načelo solidarnosti in pravične delitve odgovornosti med državami članicami, v skladu s členom 80 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Akti Unije, sprejeti v okviru teh politik, bi morali po potrebi vsebovati ustrezne ukrepe za učinkovito izvajanje tega načela in spodbujanje delitve bremen, tudi s prostovoljnimi transferji upravičencev do mednarodne zaščite.
- (3) Področje uporabe te uredbe bi moralo biti omejeno na operacije varovanja meja, ki jih izvajajo države članice na svojih zunanjih morskih mejah v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Agencija), ustanovljena z Uredbo Sveta (ES) št. 2007/2004 ⁽²⁾. Preiskovalni in kaznovalni ukrepi so urejeni v nacionalnem kazenskem pravu in v obstoječih instrumentih medsebojne pravne pomoči na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v Uniji.
- (4) Agencija je pristojna za usklajevanje operativnega sodelovanja med državami članicami na področju upravljanja zunanjih meja, tudi kar zadeva varovanje meja. Pristojna je tudi za pomoč državam članicam v primerih, ko je potrebna okrepljena tehnična pomoč na zunanjih mejah, ob upoštevanju dejstva, da so v nekaterih primerih to lahko humanitarne krize in reševanje na morju. Da bi se takšno sodelovanje še poglobilo, so potrebna posebna pravila v zvezi z dejavnostmi varovanja meja, ki jih v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Agencija, izvajajo pomorske, kopenske in zračne enote ene države članice na morskih mejah drugih držav članic ali na odprtem morju.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2014.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, 25.11.2004, str. 1).

- (5) Sodelovanje s sosednjimi tretjimi državami je bistveno za preprečevanje nezakonitih prehodov meja, boj proti čezmejni kriminaliteti in preprečevanje izgube življenj na morju. V skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004 in če je v celoti zagotovljeno spoštovanje temeljnih pravic migrantov, lahko Agencija sodeluje s pristojnimi organi tretjih držav, zlasti pri analizi tveganja in usposabljanju, lajšati pa bi morala tudi operativno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami. Kadar sodelovanje s tretjimi državami poteka na ozemlju ali v teritorialnem morju teh držav, bi morale države članice in Agencija izpolnjevati normative in standarde, ki so vsaj enakovredni standardom iz prava Unije.
- (6) Z evropskim sistemom varovanja meja (Eurosurr), vzpostavljenim z Uredbo (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, se želi okrepiti izmenjavo informacij ter operativno sodelovanje med državami članicami in z Agencijo. Na ta način naj bi se zagotovilo precej boljše spremljanje razmer in okrepljena zmogljivost za odzivanje držav članic, tudi s podporo Agencije, za namene odkrivanja in preprečevanja nezakonitega priseljevanja in čezmejnega kriminala in boja proti njima ter prispevanja k zagotavljanju varstva in reševanja življenj migrantov na zunanjih mejah držav članic. Agencija bi morala pri usklajevanju operacij varovanja meja državam članicam v skladu z navedeno uredbo zagotoviti informacije o teh operacijah in analizo teh operacij.
- (7) Ta uredba nadomešča Sklep Sveta 2010/252/EU ⁽²⁾, ki ga je Sodišče Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) razveljavilo s sodbo z dne 5. septembra 2012 v zadevi C-355/10. V navedeni sodbi je Sodišče odločilo, da se učinki Sklepa 2010/252/EU ohranijo v veljavi, dokler ne začne veljati nova ureditev. Zato navedeni sklep prenehati učinkovati z začetkom veljavnosti te uredbe.
- (8) V času operacij varovanja morskih meja bi morale države članice spoštovati svoje obveznosti po mednarodnem pravu, zlasti Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, Mednarodno konvencijo o varstvu človeškega življenja na morju, Mednarodno konvencijo o iskanju in reševanju na morju, Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu in njen Protokol proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, Konvencijo Združenih narodov o statusu beguncev, Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah, Konvencijo Združenih narodov proti mučenju in drugemu okrutnemu, nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju, Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah ter druge ustrezne mednarodne akte.
- (9) Kadar Agencija usklajuje operacije varovanja morskih meja, bi morala svoje naloge opravljati ob celovitem upoštevanju zadevnega prava Unije, tudi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), in zadevnega mednarodnega prava, zlasti tistega, ki je navedeno v uvodni izjavi 8.
- (10) V skladu z Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, in splošnimi načeli prava Unije, bi moral biti vsak ukrep, sprejet v okviru operacije varovanja, sorazmeren z zastavljenimi cilji in nediskriminatoren ter bi moral v celoti spoštovati človekovo dostojanstvo in temeljne pravice ter pravice beguncev in prosilcev za azil, vključno z načelom nevračanja. Države članice in Agencijo zavezujejo določbe pravnega reda Unije s področja azila, zlasti Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito, vloženimi na ozemlju, tudi na mejah, v teritorialnih vodah ali tranzitnih območjih držav članic.
- (11) Uporaba te uredbe ne bi smela posegati v Direktivo 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, zlasti glede pomoči žrtvam trgovine z ljudmi.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o vzpostavitvi Evropskega sistema varovanja meja (Eurosurr) (UL L 295, 6.11.2013, str. 11).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2010/252/EU z dne 26. aprila 2010 o dopolnitvi Zakonika o schengenskih mejah glede varovanja zunanjih meja na morju v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 111, 4.5.2010, str. 20).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, 13.4.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, 29.6.2013, str. 60).

⁽⁵⁾ Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ (UL L 101, 15.4.2011, str. 1).

- (12) To uredbo bi bilo treba uporabljati v popolni skladnosti z načelom nevračanja, kakor je opredeljeno v Listini in kot se razlaga v skladu s sodno prakso Sodišča in Evropskega sodišča za človekove pravice. V skladu z navedenim načelom nobene osebe ne bi smeli izkrcati oziroma prisiliti k vstopu v državo ali privedi do države ali drugače izročiti organom države, v kateri med drugim obstaja zanjo resna nevarnost, da bo podvržena smrtni kazni, mučenju, pregonu ali drugemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju, ali v kateri bi bilo njeno življenje ali svoboda ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, spolne usmerjenosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja, ali v kateri obstaja resna nevarnost izгона ali odstranitve ali izročitve drugi državi v nasprotju z načelom nevračanja.
- (13) Če so države članice seznanjene ali bi morale biti seznanjene, da so sistematične pomanjkljivosti azilnega postopka in pogojev za sprejem prosilcev za azil v tej tretji državi tolikšne, da je utemeljeno domnevati, da bi bil prosilec za azil izpostavljen resni nevarnosti, da se bo z njim ravnalo nečloveško ali ponižujoče, ali če so države članice seznanjene ali bi morale biti seznanjene, da ta tretja država izvaja prakse v nasprotju z načelom nevračanja, države članice niso odvezane svojih obveznosti po pravu Unije in mednarodnem pravu, zlasti obveznosti spoštovanja načela nevračanja, četudi med državo članico in to tretjo državo morda obstaja določen dogovor.
- (14) Med operacijo varovanja meja na morju se lahko pojavijo primeri, v katerih bo potrebna pomoč osebam v nevarnosti. V skladu z mednarodnim pravom mora vsaka država poveljniku plovila, ki plove pod njeno zastavo, naložiti dolžnost, da po čim boljših močeh nemudoma pomaga vsaki osebi, ki jo najde na morju v življenjski nevarnosti, ter gre z vso možno hitrostjo na pomoč osebam, ki so v nevarnosti, kolikor lahko to stori brez resnega ogrožanja plovila, posadke ali potnikov. Takšno pomoč bi bilo treba zagotoviti ne glede na narodnost ali status oseb, ki potrebujejo pomoč, in okoliščine, v katerih se nahajajo. Poveljnik ladje in posadka ne bi smeli biti kazensko preganjani samo zaradi tega, ker so rešili ljudi v nevarnosti na morju in jih prepeljali na varen kraj.
- (15) Države članice bi morale obveznost pomagati osebam v nevarnosti izpolnjevati v skladu z veljavnimi določbami mednarodnih aktov, ki urejajo iskanje in reševanje, ter v skladu z zahtevami o varstvu temeljnih pravic. Ta uredba ne bi smela vplivati na pristojnosti organov za iskanje in reševanje, niti na njihove pristojnosti za zagotavljanje, da usklajevanje in sodelovanje poteka na način, ki omogoča prevoz rešenih oseb na varen kraj.
- (16) Kadar operativno območje operacije na morju vključuje območje iskanja in reševanja tretje države, si je treba pri načrtovanju operacije na morju prizadevati za vzpostavitev komunikacijskih poti z organi za iskanje in reševanje zadevne tretje države, da se zagotovi zmožnost odziva teh organov na primere iskanja in reševanja na njihovem območju iskanja in reševanja.
- (17) V skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004 se operacije varovanja meja, ki jih usklajuje Agencija, izvajajo v skladu z operativnim načrtom. Kar zadeva operacije na morju, bi operativni načrt zato moral vsebovati posebne informacije o uporabi ustrezne jurisdikcije in zakonodaje na geografskem območju, kjer poteka skupna operacija, poskusni projekt ali hitro posredovanje, vključno s sklicevanjem na pravo Unije in mednarodno pravo glede prestrežanja, reševanja na morju in izkrcanja. Operativni načrt bi moral biti pripravljen v skladu z določbami te uredbe, ki urejajo prestrežanje, reševanje na morju in izkrcanje v okviru operacij varovanja meja na morju, ki jih usklajuje Agencija, in ob upoštevanju posebnih okoliščin zadevne operacije. Vključevati bi moral postopke, ki zagotavljajo, da se osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito, žrtve trgovine z ljudmi, mladoletniki brez spremstva in druge ranljive osebe identificirajo in se jim zagotovi ustrezna pomoč, tudi dostop do mednarodne zaščite.
- (18) Praksa pri uporabi Uredbe (ES) št. 2007/2004 je, da se za vsako operacijo na morju v državi članici gostiteljici vzpostavi koordinacijska struktura, ki jo sestavljajo uradniki države članice gostiteljice, gostujoči uradniki ter predstavniki Agencije, tudi uradnik za usklajevanje iz Agencije. To koordinacijsko strukturo, ki se običajno imenuje mednarodni koordinacijski center, bi bilo treba uporabiti kot kanal za komunikacijo med uradniki, ki sodelujejo v operaciji na morju, in zadevnimi organi.

- (19) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana s členoma 2 in 6 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter Listino, zlasti spoštovanje človekovega dostojanstva, pravico do življenja, prepoved mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja, prepoved trgovine z ljudmi, pravico do svobode in varnosti, pravico do varstva osebnih podatkov, pravico do azila in zaščite v primeru odstranitve in izгона, načeli nevračanja in prepovedi diskriminacije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in pravice otroka. Države članice in Agencija bi morale to uredbo uporabljati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (20) Ker cilja te uredbe, in sicer sprejeti posebna pravila za varovanje morskih meja, ki ga opravljajo mejni policisti, katerih delo usklajuje Agencija, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi različne pravne ureditve in prakse, temveč se zaradi večnacionalne narave operacij lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (21) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen k PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od odločitve Sveta o tej uredbi odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (22) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾, ki sodijo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽²⁾.
- (23) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽³⁾, ki sodijo v področje iz točke (A) člena 1 Sklepa 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽⁴⁾.
- (24) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁵⁾, ki sodijo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽³⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

- (25) Ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ⁽¹⁾; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (26) Ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽²⁾; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za operacije varovanja meja, ki jih izvajajo države članice na svojih zunanjih morskimi mejah v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „Agencija“ pomeni Evropsko agencijo za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, ki je bila ustanovljena z Uredbo (ES) št. 2007/2004;
2. „operacija na morju“ pomeni skupno operacijo, poskusni projekt ali hitro posredovanje, ki ga izvajajo države članice za varovanje svojih zunanjih morskimi meja, usklajuje pa ga Agencija;
3. „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, v kateri operacija na morju poteka ali iz katere je bila sprožena;
4. „sodelujoča država članica“ pomeni državo članico, ki sodeluje v operaciji na morju z zagotavljanjem tehnične opreme, napotitvijo mejnih policistov v okviru skupin Evropskih mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja, vendar ni država članica gostiteljica;
5. „sodelujoča enota“ pomeni pomorsko, kopensko ali zračno enoto, za katero je pristojna država članica gostiteljica ali sodelujoča država članica, ki sodeluje pri operaciji na morju;
6. „mednarodni koordinacijski center“ pomeni koordinacijsko strukturo, vzpostavljeno v državi članici gostiteljici za usklajevanje operacije na morju;
7. „nacionalni koordinacijski center“ pomeni nacionalni koordinacijski center, vzpostavljen za namene evropskega sistema nadzora meja (Eurosir) v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

8. „operativni načrt“ pomeni operativni načrt iz člena 3a in člena 8e Uredbe (ES) št. 2007/2004;
9. „plovilo“ pomeni vsakršno vrsto vodnega plovila, tudi čolne, barke, plavajoče ploščadi, neizpodrivna plovila in vodna letala, ki se uporablja ali se lahko uporablja na morju;
10. „plovilo brez državne pripadnosti“ pomeni plovilo, ki ne pripada nobeni državi ali se lahko šteje za takšno plovilo, če mu nobena država ni podelila pravice, da plove pod njeno zastavo, ali če plove pod zastavami dveh ali več držav, ki jih uporablja po svoji izbiri;
11. „Protokol proti tihotapljenju migrantov“ pomeni Protokol proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, podpisano v Palermu v Italiji decembra 2000;
12. „varen kraj“ pomeni lokacijo, kjer se šteje, da se operacije reševanja končajo in kjer varnost življenja preživelih oseb ni ogrožena, kjer je mogoče zadovoljiti njihove osnovne človeške potrebe in od koder se lahko zagotovi prevoz do naslednjega ali končnega namembnega kraja preživelih oseb, ob upoštevanju temeljnih pravic teh oseb v skladu z načelom nevračanja;
13. „center za usklajevanje reševanja“ pomeni enoto, odgovorno za spodbujanje učinkovite organizacije služb za iskanje in reševanje ter za usklajevanje izvajanja operacij iskanja in reševanja na območju iskanja in reševanja, kot je opredeljena v Mednarodni konvenciji o iskanju in reševanju na morju;
14. „zunanj pas“ pomeni pas, ki meji na teritorialno morje, kot je opredeljen v členu 33 Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, kadar je uradno razglašen;
15. „obalna država članica“ pomeni državo članico, v katere teritorialnem morju ali zunanjem pasu se prestrežanje izvaja.

POGLAVJE II

SPLOŠNA PRAVILA

Člen 3

Varnost na morju

Ukrepi, sprejeti za namen operacije na morju, se izvajajo tako, da je v vsakem primeru zagotovljena varnost prestreženih ali rešenih oseb, sodelujočih enot ali tretjih oseb.

Člen 4

Varstvo temeljnih pravic in načelo nevračanja

1. V skladu z načelom nevračanja se nobene osebe ne izkrca oziroma prisili k vstopu v državo ali privede do države ali drugače izroči organom države, v kateri med drugim obstaja zanjo resna nevarnost, da bo podvržena smrtni kazni, mučenju, pregonu ali drugemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju ali v kateri bi bilo njeno življenje ali svoboda ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, spolne usmerjenosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali zaradi političnega prepričanja, ali v kateri obstaja resna nevarnost izгона, odstranitve ali izročitve drugi državi v nasprotju z načelom nevračanja.

2. Kadar se v okviru načrtovanja operacije na morju preučuje možnost izkrca v tretji državi, država članica gostiteljica, skupaj s sodelujočimi državami članicami in Agencijo, upošteva splošne razmere v zadevni tretji državi.

Ocena splošnih razmer v tretji državi temelji na informacijah, pridobljenih od različnih virov, med drugim lahko tudi od drugih držav članic, organov, uradov in agencij Unije ter zadevnih mednarodnih organizacij, v njej pa se lahko upošteva obstoj sporazumov in projektov na področju glede migracije in azila, izvedenih v skladu s pravom Unije in s sredstvi Unije. Navedena ocena je del operativnega načrta in se pošlje sodelujočim enotam ter se po potrebi posodablja.

Prestreženih ali rešenih oseb se ne izkrca oziroma prisili k vstopu v tretjo državo ali privede do tretje države ali drugače izroči organom tretje države, če država članica gostiteljica ali sodelujoče države članice vedo ali bi morale vedeti, da ta tretja država izvaja prakse, opisane v odstavku 1.

3. Preden se med operacijo na morju prestrežene ali rešene osebe izkrca oziroma prisili k vstopu v tretjo državo ali privede do tretje države ali drugače izroči organom tretje države, sodelujoče enote brez poseganja v člen 3 in ob upoštevanju ocene splošnih razmer v navedeni tretji državi v skladu z odstavkom 2 uporabijo vsa sredstva za identifikacijo prestreženih ali rešenih oseb, ocenijo njihove osebne okoliščine, jih obvestijo o namembnem kraju v jeziku, ki ga te osebe razumejo ali za katerega se upravičeno domneva, da ga te osebe razumejo, ter jim ponudijo možnost, da navedejo razloge za domnevo, da bi bilo izkrcanje na predlaganem kraju v nasprotju z načelom nevracanja.

V te namene se v operativnem načrtu navedejo dodatne podrobnosti, po potrebi tudi, ali so na kopnem na voljo medicinsko osebje, tolmači, pravni svetovalci in drugi ustrezni strokovnjaki države članice gostiteljice in sodelujočih držav članic. Vsaka sodelujoča enota ima vsaj eno osebo z osnovnim znanjem prve pomoči.

Poročilo iz člena 13 temelji na informacijah, ki jih zagotovita država članica gostiteljica in sodelujoča država članica, in vsebuje dodatne podrobnosti o primerih izkrcanja v tretjih državah in o tem, kako so sodelujoče enote izvedle vsak element postopkov, določenih v prvem pododstavku tega odstavka, za zagotavljanje skladnosti z načelom nevracanja.

4. Med celotno operacijo na morju sodelujoče enote upoštevajo posebne potrebe otrok, tudi mladoletnikov brez spremstva, žrtev trgovine z ljudmi, oseb, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč, invalidov, oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, in drugih oseb v izrazito ranljivem položaju.

5. Vsaka izmenjava osebnih podatkov s tretjimi državami, pridobljenih med operacijo na morju, za namene te uredbe je strogo omejena na najnujnejše in izvedena v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Okvirnim sklepom Sveta 2008/977/PNZ ⁽²⁾ in ustreznimi nacionalnimi predpisi o varstvu podatkov.

Izmenjava osebnih podatkov s tretjimi državami o prestreženih in rešenih osebah, pridobljenih med operacijo na morju, je prepovedana, kadar obstaja resno tveganje kršitve načela nevracanja.

6. Sodelujoče enote pri opravljanju svojih dolžnosti popolnoma spoštujejo človekovo dostojanstvo.

7. Ta člen se uporablja za vse ukrepe, ki jih v skladu s to uredbo sprejmejo države članice ali Agencija.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L 350, 30.12.2008, str. 60).

8. Mejni policisti in drugo osebje, ki sodelujejo v operaciji na morju, so usposobljeni v zvezi z zadevnimi določbami s področja temeljnih pravic, begunskega prava ter mednarodne pravne ureditve iskanja in reševanja v skladu z drugim odstavkom člena 5 Uredbe (ES) št. 2007/2004.

POGLAVJE III

POSEBNA PRAVILA

Člen 5

Odkritje

1. Ob odkritju se sodelujoče enote približajo plovilu, za katero obstaja sum, da prevažata osebe, ki so se izognile ali se nameravajo izogniti kontroli na mejnih prehodih, ali da se ukvarja s tihotapljenjem migrantov po morju, da bi ugotovile njegovo identiteto in državno pripadnost, ter ga pred izvedbo nadaljnjih ukrepov opazujejo z varne razdalje, pri tem pa sprejmejo vse ustrezne previdnostne ukrepe. Sodelujoče enote zberejo informacije o plovilu in jih takoj sporočijo mednarodnemu koordinacijskemu centru, vključno, kadar je mogoče, z informacijami o položaju oseb na krovu, zlasti ali je neposredno ogroženo njihovo življenje oziroma ali so prisotne osebe, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč. Ta jih posreduje nacionalnemu koordinacijskemu centru države članice gostiteljice.

2. Če plovilo namerava vstopiti ali je že vstopilo v teritorialno morje ali v zunanji pas države članice, ki ne sodeluje v operaciji na morju, sodelujoče enote informacije o navedenem plovilu zberejo in sporočijo mednarodnemu koordinacijskemu centru, ki te informacije posreduje nacionalnemu koordinacijskemu centru zadevne države članice.

3. Sodelujoče enote zberejo informacije o vseh plovilih, za katere sumijo, da se ukvarjajo z nezakonitimi dejavnostmi na morju, in ki niso zajete v obseg operacije na morju, in jih sporočijo mednarodnemu koordinacijskemu centru, ki te informacije posreduje nacionalnemu koordinacijskemu centru zadevne države članice.

Člen 6

Prestrežanje v teritorialnem morju

1. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da plovilo prevažata osebe, ki se nameravajo izogniti kontroli na mejnih prehodih, ali da se ukvarja s tihotapljenjem migrantov po morju, sodelujoče enote v teritorialnem morju države članice gostiteljice ali sosednje sodelujoče države članice navedena država pooblasti, da sprejmejo enega ali več naslednjih ukrepov:

- (a) zahtevanje informacij in dokumentacije o lastništvu, registraciji in podrobnostih o potovanju plovila ter o identiteti, narodnosti in drugih pomembnih podatkih oseb na krovu, tudi informacij o morebitni prisotnosti oseb, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč, ter obveščanje oseb na krovu, da morda ne bodo smele prestopiti meje;
- (b) zaustavitev plovila, vkrcanje nanj in preiskava plovila, tovora in oseb na krovu ter zaslišanje oseb na krovu in obveščanje teh oseb, da so osebe, ki upravljajo plovilo, zaradi omogočanja potovanja lahko kaznovane.

2. Če obstajajo dokazi, ki sum potrdijo, lahko država članica gostiteljica ali sosednja sodelujoča država članica pooblasti sodelujoče enote, da sprejmejo enega ali več naslednjih ukrepov:

- (a) zaseg plovila in prijetje oseb na krovu;
- (b) ukaz plovilu, naj spremeni smer, tako da zapusti teritorialno morje ali zunanji pas oziroma se izogne vstopu vanj, vključno s spremljanjem plovila ali plovo v njegovi bližini, dokler ni potrjeno, da plovilo ohranja spremenjeno smer;

(c) privedba plovila ali oseb na krovu v obalno državo članico v skladu z operativnim načrtom.

3. Vsi ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 1 ali 2, so sorazmerni in ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev tega člena.

4. Za namene odstavkov 1 in 2 država članica gostiteljica sodelujoči enoti daje ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

Sodelujoča enota državo članico gostiteljico prek mednarodnega koordinacijskega centra obvesti, če poveljnik plovila zahteva, da se uradno obvesti diplomatski ali konzularni predstavnik države zastave.

5. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da plovilo brez državne pripadnosti prevažajo osebe, ki se nameravajo izogniti kontroli na mejnih prehodih, ali se ukvarja s tihotapljenjem migrantov po morju, država članica gostiteljica ali sosednja sodelujoča država članica, v katere teritorialnem morju se plovilo brez državne pripadnosti prestreže, odobri enega ali več ukrepov iz odstavka 1 in lahko odobri enega ali več ukrepov iz odstavka 2. Država članica gostiteljica sodelujoči enoti daje ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

6. Morebitne operativne dejavnosti v teritorialnem morju države članice, ki ne sodeluje v operaciji na morju, se izvedejo v skladu z dovoljenjem zadevne države članice. Država članica gostiteljica sodelujoči enoti prek mednarodnega koordinacijskega centra daje navodila na podlagi ukrepov, ki jih je odobrila navedena država članica.

Člen 7

Prestrežanje na odprtem morju

1. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da se plovilo ukvarja s tihotapljenjem migrantov po morju, sodelujoče enote na odprtem morju, če to dovoli država zastave, v skladu z določbami Protokola proti tihotapljenju migrantov ter po potrebi nacionalnim in mednarodnim pravom, sprejmejo enega ali več naslednjih ukrepov:

(a) zahtevanje informacij in dokumentacije o lastništvu, registraciji in podrobnostih o potovanju plovila ter o identiteti, narodnosti in drugih pomembnih podatkih oseb na krovu, tudi informacij o morebitni prisotnosti oseb, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč;

(b) zaustavitev plovila, vkrcanje nanj in preiskava plovila, tovora in oseb na krovu ter zaslišanje oseb na krovu in obveščanje teh oseb, da so osebe, ki upravljajo plovilo, zaradi omogočanja potovanja lahko kaznovane.

2. Če obstajajo dokazi, ki sum potrdijo, lahko sodelujoče enote, če to dovoli država zastave, v skladu s Protokolom proti tihotapljenju migrantov in po potrebi nacionalnim in mednarodnim pravom, sprejmejo enega ali več naslednjih ukrepov:

(a) zaseg plovila in prijetje oseb na krovu;

(b) opozorilo in ukaz plovilu, naj ne vstopa v teritorialno morje ali zunanji pas, in po potrebi zahteva, naj plovilo spremeni smer, tako da zapusti teritorialno morje ali zunanji pas;

(c) privedba plovila ali oseb na krovu v tretjo državo ali kak drug način izročitve plovila ali oseb na krovu organom tretje države;

(d) privedba plovila ali oseb na krovu v državo članico gostiteljico ali v sosednjo sodelujočo državo članico.

3. Vsi ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 1 ali 2, so sorazmerni in ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev tega člena.

4. Za namene odstavkov 1 in 2 država članica gostiteljica sodelujoči enoti daje ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

5. Če plovilo plove pod zastavo države članice gostiteljice ali sodelujoče države članice ali nosi znak registracije te države, lahko navedena država članica po potrditvi državne pripadnosti plovila dovoli enega ali več ukrepov iz odstavkov 1 in 2. Država članica gostiteljica nato sodelujoči enoti da ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

6. Če plovilo plove pod zastavo države članice, ki ne sodeluje v operaciji na morju, ali tretje države ali nosi znak registracije te države, država članica gostiteljica ali sodelujoča država članica, odvisno od tega, čigava sodelujoča enota je zadevno plovilo prestregla, obvesti državo zastave, jo zaprosi za potrditev registracije in jo, če je pripadnost državi potrjena, zaprosi, da sprejme ukrepe za preprečitev uporabe plovila za tihotapljenje migrantov. Če država zastave tega ne želi ali ne more storiti, bodisi neposredno ali s pomočjo države članice, ki ji pripada sodelujoča enota, ta država članica državo zastave zaprosi za dovoljenje, da sprejme katerega koli od ukrepov iz odstavkov 1 in 2. Država članica gostiteljica ali sodelujoča država članica obvesti mednarodni koordinacijski center o vsaki komunikaciji z državo zastave in name-ravanih ukrepih ali ukrepih, ki jih je dovolila država zastave. Država članica gostiteljica nato sodelujoči enoti da ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

7. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da plovilo, ki plove pod tujo zastavo ali noče izobesiti svoje zastave, dejansko pripada isti državi kot sodelujoča enota, zadevna sodelujoča enota preveri pravico plovila, da plove pod zastavo njene države. V ta namen se lahko približa osumljenemu plovilu. Če sum po tem pregledu ostaja, sodelujoča enota z vso možno obzirnostjo opravi nadaljnji pregled na krovu plovila.

8. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da plovilo, ki plove pod tujo zastavo ali noče izobesiti svoje zastave, dejansko pripada državi članici gostiteljici ali sodelujoči državi članici, sodelujoča enota preveri pravico plovila, da plove pod zastavo njene države.

9. Če se v primerih iz odstavka 7 ali 8 izkaže, da je bil sum glede državne pripadnosti plovila utemeljen, lahko navedena država članica gostiteljica ali navedena sodelujoča država članica dovoli enega ali več ukrepov iz odstavkov 1 in 2. Država članica gostiteljica nato sodelujoči enoti da ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

10. Dokler država zastave ne da dovoljenja ali če ga ne da, se plovilo opazuje z varne razdalje. Nobeni drugi ukrepi se ne sprejmejo brez izrecnega dovoljenja države zastave, razen tistih, ki so potrebni za odpravo neposredne ogroženosti življenja oseb, ali tistih, ki izhajajo iz ustreznih dvostranskih ali večstranskih sporazumov.

11. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da se plovilo brez državne pripadnosti ukvarja s tihotapljenjem migrantov po morju, se lahko sodelujoča enota vkrca na plovilo in ga preišče z namenom preverjanja njegove državne pripadnosti. Če obstajajo dokazi, ki potrjujejo ta sum, sodelujoča enota obvesti državo članico gostiteljico, ki lahko sama ali s pomočjo države članice, ki ji pripada sodelujoča enota, sprejme nadaljnje ustrezne ukrepe iz odstavkov 1 in 2 v skladu z nacionalnim in mednarodnim pravom.

12. Država članica, katere sodelujoča enota je sprejela kateri koli ukrep v skladu z odstavkom 1, nemudoma obvesti državo zastave o rezultatih zadevnega ukrepa.

13. Nacionalni uradnik, ki zastopa državo članico gostiteljico ali sodelujočo državo članico v mednarodnem koordinacijskem centru, je odgovoren za lajšanje komunikacije z ustreznimi organi te države članice za namene pridobitve dovoljenja za preverjanje pravice plovila, da plove pod njeno zastavo ali sprejetje katerega koli ukrepa iz odstavkov 1 in 2.

14. Kadar se razlogi za sum, da se plovilo ukvarja s tihotapljenjem migrantov na odprtem morju, izkažejo za neutemeljene, ali kadar sodelujoča enota nima pristojnosti za ukrepanje, vendar vseeno ostaja upravičen sum, da plovilo prevažata osebe, ki nameravajo prispeti na mejo države članice in se izogniti kontroli na mejnih prehodih, se zadevno plovilo še naprej spremlja. Mednarodni koordinacijski center sporoči informacije o tem plovilu nacionalnemu koordinacijskemu centru države članice, proti kateri plovilo plove.

Člen 8

Prestrežanje v zunanjem pasu

1. V zunanjem pasu države članice gostiteljice ali sosednje sodelujoče države članice se ukrepi iz odstavkov 1 in 2 člena 6 sprejmejo v skladu z navedenima odstavkoma in odstavkoma 3 in 4 navedenega člena. Vsakršno dovoljenje iz člena 6(1) in (2) se lahko izda le za ukrepe, ki so potrebni, da se prepreči kršenje upoštevanih zakonov in drugih predpisov na ozemlju ali v teritorialnem morju navedene države članice.

2. Ukrepi iz člena 6(1) in (2) se v zunanjem pasu države članice, ki ne sodeluje v operaciji na morju, ne sprejmejo brez njenega dovoljenja. Mednarodni koordinacijski center se obvesti o vsaki komunikaciji z zadevno državo članico in o nadaljnjem ukrepanju, ki ga je dovolila ta država članica. Če navedena država članica ne izda dovoljenja in kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da plovilo prevažata osebe, ki nameravajo prispeti na mejo države članice, se uporablja člen 7(14).

3. Kadar plovilo brez državne pripadnosti plove prek zunanjega pasu, se uporabi člen 7(11).

Člen 9

Iskanje in reševanje

1. Države članice izpolnjujejo obveznost pomagati vsakemu plovilu ali osebi v nevarnosti na morju, med operacijo na morju pa zagotovijo, da njihove sodelujoče enote to obveznost izpolnjujejo v skladu z mednarodnim pravom in ob spoštovanju temeljnih pravic. Takšna pomoč se zagotovi ne glede na narodnost ali status osebe in ne glede na okoliščine, v katerih se slednja nahaja.

2. Operativni načrt v skladu z zadevnim mednarodnim pravom, tudi s področja iskanja in reševanja, vsebuje vsaj naslednje določbe za namene ravnanja v primerih morebitnega iskanja in reševanja med operacijo na morju:

(a) če sodelujoče enote med operacijo na morju upravičeno domnevajo, da je plovilo ali katera koli oseba na krovu v fazi negotovosti, pripravljenosti ali neposredne nevarnosti, takoj posredujejo vse razpoložljive informacije centru za usklajevanje reševanja, pristojnemu na območju iskanja in reševanja, kjer je ta položaj nastal, in so na voljo navedenemu centru za usklajevanje reševanja;

(b) sodelujoče enote mednarodni koordinacijski center čim prej obvestijo o vseh stikih s centrom za usklajevanje reševanja in ukrepih, ki jih sprejmejo;

(c) za plovilo ali osebe na krovu se šteje, da so v fazi negotovosti, zlasti če:

(i) je sporočeno, da je oseba pogrešana ali da je plovilo v zamudi, ali

(ii) oseba ali plovilo ni javilo pričakovanega položaja ali poslalo varnostnega poročila;

- (d) za plovilo ali osebe na krovu se šteje, da so v fazi pripravljenosti, zlasti če:
- (i) so se po fazi negotovosti izjalovili poskusi vzpostavitve stika z osebo ali plovilom ter so bile poizvedbe pri drugih ustreznih virih neuspešne ali
 - (ii) se prejmejo informacije, ki kažejo, da je bila zmanjšana plovna sposobnost plovila, vendar ne v tolikšni meri, da obstaja verjetnost neposredne nevarnosti;
- (e) za plovilo ali osebe na krovu se šteje, da so v fazi neposredne nevarnosti, zlasti če:
- (i) se prejmejo zanesljive informacije, da je oseba ali plovilo v nevarnosti in potrebuje takojšnjo pomoč, ali
 - (ii) po fazi pripravljenosti nadaljnji neuspešni poskusi vzpostavitve stika z osebo ali plovilom in širše neuspešne poizvedbe kažejo na verjetnost obstoja neposredne nevarnosti ali
 - (iii) se prejmejo informacije, ki kažejo, da je bila plovna sposobnost plovila zmanjšana v taki meri, da obstaja verjetnost neposredne nevarnosti;
- (f) sodelujoče enote zaradi preučitve, ali je plovilo v fazi negotovosti, pripravljenosti ali neposredne nevarnosti, upoštevajo in pristojnemu centru za usklajevanje reševanja posredujejo vse zadevne informacije in ugotovitve, tudi o:
- (i) poslani prošnji za pomoč, čeprav takšna prošnja ni edini dejavnik pri ugotavljanju obstoja neposredne nevarnosti;
 - (ii) sposobnosti plovila za plovbo in verjetnosti, da ne bo doseglo svojega končnega namembnega kraja;
 - (iii) številu oseb na krovu glede na vrsto in stanje plovila;
 - (iv) razpoložljivosti potrebnih zalog, kot so gorivo, voda in hrana, ki plovilu omogočajo, da doseže obalo;
 - (v) prisotnosti usposobljene posadke in poveljstva plovila;
 - (vi) razpoložljivosti in zmogljivosti varnostne, navigacijske in komunikacijske opreme;
 - (vii) prisotnosti oseb na krovu, ki nujno potrebujejo zdravniško pomoč;
 - (viii) prisotnosti preminulih oseb na krovu;
 - (ix) prisotnosti nosečnic ali otrok na krovu;
 - (x) vremenskih in pomorskih razmerah, vključno z vremenskimi in pomorskimi napovedmi;
- (g) medtem ko sodelujoče enote čakajo na navodila centra za usklajevanje reševanja, sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev varnosti zadevnih oseb;

- (h) če osebe na krovu nočejo sprejeti pomoči, čeprav velja, da je plovilo v položaju negotovosti, pripravljenosti ali neposredne nevarnosti, sodelujoča enota obvesti pristojni center za usklajevanje reševanja in sledi njegovim navodilom. Sodelujoča enota nadaljuje z izpolnjevanjem svoje dolžnosti, tako da plovilo opazuje in z vsemi potrebnimi ukrepi poskrbi za varnost zadevnih oseb, pri čemer se izogiba sprejetju kakršnih koli ukrepov, ki bi lahko poslabšali položaj ali povečali možnost poškodb ali izgube življenj;
- (i) če se center za usklajevanje reševanja tretje države, pristojen na območju iskanja in reševanja, ne odzove na informacije, ki jih posreduje sodelujoča enota, ta sodelujoča enota vzpostavi stik s centrom za usklajevanje reševanja države članice gostiteljice, razen če meni, da je za usklajevanje iskanja in reševanja primernejši drug mednarodno priznan center za usklajevanje reševanja.

Operativni načrt lahko vsebuje podrobnosti, ki so prilagojene okoliščinam zadevne operacije na morju.

3. Ko se iskanje in reševanje zaključi, sodelujoča enota po posvetovanju z mednarodnim koordinacijskim centrom nadaljuje operacijo na morju.

Člen 10

Izkrcanje

1. Operativni načrt v skladu z mednarodnim pravom in ob upoštevanju temeljnih pravic vsebuje vsaj naslednjo podrobno ureditev glede izkrcanja oseb, prestreženih ali rešenih v operaciji na morju:

- (a) v primeru prestrežanja v teritorialnem morju ali zunanjem pasu iz člena 6(1), (2) ali (6) ali člena 8(1) ali (2) se izkrcanje izvede v obalni državi članici, brez poseganja v točko (b) člena 6(2);
- (b) v primeru prestrežanja na odprtem morju iz člena 7 se lahko izkrcanje izvede v tretji državi, iz katere naj bi plovilo domnevno izplulo. Če to ni mogoče, se izkrcanje izvede v državi članici gostiteljici;
- (c) v primeru iskanja in reševanja iz člena 9 in brez poseganja v pristojnost centra za usklajevanje reševanja država članica gostiteljica in sodelujoča država članica sodelujeta s pristojnim centrom za usklajevanje reševanja, da se določi varen kraj in, ko pristojni center za usklajevanje reševanja takšen varen kraj določi, zagotovita hitro in učinkovito izkrcanje rešenih oseb.

Če ni mogoče urediti, da bi bila sodelujoča enota oproščena obveznosti iz člena 9(1) takoj, ko je to praktično izvedljivo, se ji ob upoštevanju varnosti rešenih oseb in nje same dovoli izkrcanje rešenih oseb v državi članici gostiteljici.

Navedena podrobna ureditev glede izkrcanja ne ustvarja obveznosti za države članice, ki ne sodelujejo v operaciji na morju, razen če te izrecno dovolijo sprejetje ukrepov v njihovem teritorialnem morju ali zunanjem pasu v skladu s členom 6(6) ali členom 8(2).

Operativni načrt lahko vsebuje podrobnosti, ki so prilagojene okoliščinam zadevne operacije na morju.

2. Sodelujoče enote obvestijo mednarodni koordinacijski center o prisotnosti katerih koli oseb v smislu člena 4, ki te informacije posreduje pristojnim nacionalnim organom države izkrcanja.

Operativni načrt vsebuje kontaktne podatke pristojnih nacionalnih organov, ki sprejmejo ustrezne nadaljnje ukrepe.

Člen 11

Sprememba Uredbe (ES) št. 2007/2004

V členih 3a(1) in 8e(1) Uredbe (ES) št. 2007/2004 se na koncu točke (j) doda naslednji stavek:

„V zvezi s tem se operativni načrt določi v skladu z Uredbo (EU) št. 656/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) št. 656/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določitvi pravil za varovanje zunanjih morskih meja v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 189, 27.6.2014, str. 93).“

Člen 12

Mehanizmi solidarnosti

1. Država članica, katere zunanja meja je pod resnim in izjemnim pritiskom, lahko zaprosi:
 - (a) za napotitev skupin Evropskih mejnih policistov v skladu s členom 8a Uredbe (ES) št. 2007/2004, ki tej državi članici zagotovijo hitro operativno pomoč;
 - (b) Agencijo za tehnično in operativno pomoč v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 2007/2004 za pomoč pri vprašanjih usklajevanja med državami članicami in/ali napotitve strokovnjakov za podporo pristojnim nacionalnim organom;
 - (c) za nujno pomoč v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ za reševanje nujnih in posebnih potreb v izrednih razmerah.
2. Država članica, ki se srečuje z resnim migracijskim pritiskom, zaradi katerega so njene zmogljivosti za sprejem migrantov in azilni sistemi obremenjeni, lahko zaprosi:
 - (a) Evropski azilni podporni urad za napotitev podporne skupine za azil v skladu s členom 13 Uredbe (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ki zagotavlja strokovno znanje, zlasti v zvezi s tolmačenjem, informacijami o državah izvora ter znanjem o vodenju azilnih postopkov;
 - (b) za nujno pomoč v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ za reševanje nujnih in posebnih potreb v izrednih razmerah.

Člen 13

Poročilo

1. Agencija do 18. julija 2015 in nato vsako leto Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o praktični uporabi te uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Odločbe št. 574/2007/ES (UL L 150, 20.5.2014, str. 143).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o ustanovitvi Evropskega azilnega podpornega urada (UL L 132, 29.5.2010, str. 11).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, o spremembi Odločbe Sveta 2008/381/ES in razveljavitvi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2007/435/ES (UL L 150, 20.5.2014, str. 168).

2. Poročilo vsebuje opis postopkov, ki jih je vzpostavila Agencija za namen izvajanja te uredbe med operacijami na morju, in informacije o uporabi te uredbe v praksi, tudi podrobnosti o spoštovanju temeljnih pravic in učinku nanje ter morebitnih incidentih.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Učinki Sklepa 2010/252/EU

Sklep 2010/252/EU preneha učinkovati z dnem začetka veljavnosti te uredbe.

Člen 15

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS
